N°. 296. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk Nieuws-Blad.

Dingsdag den 11 December.



LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Maandag den 10 December,

behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen, benevens de *Fransche Beurspijzen* van den volgenden dag.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 9den December.

Berigten uit Zeeland bij ons ontvangen houden, dat de stoomboot *de beurs van Amsterdam* gisteren van de Schelde ter reede van Vlissingen is aangekomen. Op de beide Schelde-oevers waren overal een groot aantal Franschen bespeurd; de boot was echter ongemoeid doorgevaren. – Volgens dezelfde bij ons ontvangen berigten zoude men op de Citadel tot vrijdag avond vier dooden en negen gekwetsten gehad hebben en bevonden zich op de vloot zeven gewonden, waaronder de luitenant der marine *Middelbergh*, welke twee, en de adelborst *Matthijsen*, welke één geweerschot door den arm heeft. Het vuren van en op de Citadel, dat bij tusschenpozen allerverschrikkelijkst was, werd nog gisteren duidelijk te Vlissingen gehoord.

— Het Antwerpsch Handelsblad van heden behelst hoofdzakelijk de volgende berigten van het beleg der citadel:

» Gisteren (vrijdag) avond was de kanonnade minder levendig, maar desniettemin ging men van wederzijde voort eene aanmerkelijke hoeveelheid bommen te werpen. De Hollanders inzonderheid deden ze op de belegeraars regenen. Tegen zes uren hebben de belegerden, ten getale van omtrent 500, eene verkenning van de werken, door de belegeraars tegen de citadel gerigt, beproefd. Zij zijn met eenig verlies door de fransche voltigeurs afgewezen.

» Ongeveer ten negen uren bulderde het geschut met een geweld waarvan men tot nog toe geen denkbeeld had. De schoten volgden elkander veel spoediger en scheinen van een zwaarder kaliber van stukken te komen, dan degenen van welke men zich vroeger bediend had. Het vuur heeft met dezelfde kracht voortgeduurd, gedurende den geheelen nacht, en tot op het oogenblik dat wij dit schrijven, zaturdag middag half drie uren.

» Van de lunette St. Laurent en van het bastion Toledo wordt nog altijd het levendigste vuur door de belegerden gemaakt. De aanval van de fransche artillerie is het krachtigst van het fort Montebello.

» Nogmaals hebben de Hollanders in den afgeloopen nacht zich voor de werken der belegeraars, maar deze keer in grooter aantal dan den vorigen avond, vertoond. Zij hebben vijf dooden achtergelaten. Het verlies der Franschen aan dooden en gekwetsten, gedurende den nacht, wordt op omtrent 40 begroot.

» Het vuur der belegeraars is voornamelijk tegen de lunette St. Laurent gerigt. Zij arbeiden aan de daarstelling eener nieuwe mortier-batterij, welke volgens het zeggen in den aanstaanden nacht gereed zou zijn.

» Het aantal tot heden gekwetste fransche genie- en artillerie-officieren wordt op zeven begroot. Van de infanterie zou nog slechts één officier door het vuur der belegerden gekwetst zijn geworden.

» Op het oogenblik van het ter perse leggen bespeurt men wederom brand op de Citadel, naar het schijnt bij de groote kazerne. Belegerden en belegeraars gaan beiden voort aanhoudend en allerhevigst elkander te beschieten."

— In een berigt uit Berghe van donderdag avond, in den *Messager de Gand* voorkomende, wordt gezegd, dat het geschut den geheelen dag aldaar was gehoord, zoo van de citadel als van de zijde van Pijp-Tabak en het fort St. Maria, zoodat men er van het gebulder als geheel verdoofd was. Het kanonvuur der Franschen op de kanonneerbooten tegenover de citadel gelegen was door deze krachtig beantwoord. Duidelijk had men er voorts, in den namiddag, de levendige fusillade van de lunet St. Laurent, door het geschut der citadel ondersteund, gehoord, en meende men, dat er door de onzen een uitval was gedaan. Volgens hetzelfde berigt moet het verlies der Franschen aan dooden en gekwetsten al zeer aanmerkelijk zijn, daar het aantal wagens, dat iederen dag met gekwetsten door Hoboken werd vervoerd, daarin op tusschen de twintig en dertig wordt begroot.

De Brusselsche *Courrier* behelst het volgende: „ Een reiziger gisteren avond van Antwerpen gekomen, en die gelegenheid gehad heeft van nabij en hoog genoeg te zien, hetgeen er op de batterijen van de Citadel omgaat, verzekert ons dat de Hollanders niet minder goeden wil bij hunne batterijen, dan de Franschen bij de hunne, betoonen. De Fransche officieren en soldaten erkennen eenparig, dat de verdediging der Citadel thans zeer goed bestuurd wordt en zijn in het geheel niet ingenomen, met de moeite die de Brusselsche bladen zich geven, om de verdienste der Hollandsche officieren en kanonniers te verkleinen." De inneming der Citadel was — meent de *Courrier* verder — aan geen twijfel onderhevig, maar met de erkenning, dat het leger van den maarschalk *Gérard* heden bestreed, die zich krachtig verdedigden, zou men hetzelve meer dienst doen, dan met de verdienste van den vijand te verkleinen. De *Courrier* beschouwt thans de kwestie van de belegering der Citadel als met de daad een schaakpartij te zijn, tusschen den maarschalk *Gérard* en den generaal *Chassé*, welke men bekennen moest, dat van beide zijden even goed gespeeld werd.

Vrijdag en Zaturdag zijn te Brussel wederom wagens met zieke Franschen aangekomen. Men wilde aldaar een hospitaal voor hen in gereedheid brengen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 7den December.

De opheffing van het embargo door het engelsch gouvernement, immers voor zoodanige vaartuigen, die goederen aan bederf onderhevig aan boord hebben, heeft vooral na de discussien, die voor een paar dagen over hetzelfde onderwerp bij de afgevaardigden plaats hadden, alhier vrij veel indruk gemaakt. Men houdt deze toegeeflijkheid voor een eersten stap van toenadering, die, zoo het schijnt, buiten voorkennis van het fransch bestuur geschied zijnde, een nieuw bewijs oplevert dat de engelsche staatkunde, zich naar omstandigheden, maar niet naar verbindtenissen schikt. Ofschoon overigens de berigten, die men van het leger heeft ontvangen, vrij gunstig zijn, en men geenen langdurigen weerstand van de citadel van Antwerpen te gemoet ziet, beginnen echter de onafhankelijke dagbladen, ten aanzien van het vroeger zoo dikwerf verguisde Holland, eenen gansch anderen toon aan te nemen. Onder anderen vindt men in den *Temps* van heden de volgende zinsneden:

» De houding van Holland in dezen ongelijken strijd verdient niet minder lof dan de moed van ons jeugdig leger. Men hoort geene klagten, geene oproerige kreten, geene enkele stem zelfs, die zich door de opofferingen aan de natie opgelegd bezwaard vindt. De menigte vereenigt zich in de kerken tot gebeden, en gaat van daar zich aan het leger aansluiten. Een ieder draagt het zijne bij voor het doel dat de wapenen op. Het is geen toorn, maar eene kloeke beraden en standvastige gehechtheid aan het vaderland.

» Wij vereeren dien tegenstand en moeten erkennen dat dezelve met gematigdheid gepaard gaat. De koning van Holland heeft het ergerlijk voorbeeld der kabinetten van Parijs en Londen niet nagevolgd. Hij bestrijdt onze vloot en ons leger, maar niet onzen handel. De vorst van een der kleinste volken stelt er eer in, om het barbaarsch en verjaard volkenregt, door de beschaafde natiën weder in het leven geroepen, af te schaffen; hij overlaadt zijne vijanden met schande. Het is gewis door een gevoel van schaamte dat het raadsbesluit van den 3den December is ter wereld gekomen, waarbij de koning van Engeland gelast de hollandsche schepen, wier lading aan bederf onderhevig is, vrij te geven. Het fransch gouvernement behoort nu althans het eerst te zijn, om voor vol-komen regt te laten wedervaren, en het geheele embargo op te heffen."

— Het antwoord des konings op het adres der gedeputeerden, wordt door de oppositie-bladen hevig doorgestreken, omdat het

geheele bestuur daarbij als in den eerst vereenigd wordt voorgesteld, en men dus geheel en al van het grondbeginsel der constitutionele monarchie, volgens welk de verantwoordelijke ministers het stelsel van het gouvernement bepalen, is afgeweken.

— De heer *Guizot* moet voortdurend vrij ernstig aan eene borst-kwaal lijden, en zoude voornemens zijn om tot herstel eenigen tijd in Italie te gaan doorbrengen. Men verzekert, dat de gezondheid van den heer *Thiers* zeer zwak is, en dat de menigvuldige arbeid van het ministerie hem veel nadeel doet.

(*Gazette de France.*)

— De berigten aan de beurs van gisteren verspreid, omtrent onlusten te Bordeaux, Chalons sur Saône en elders hebben zich niet bevestigd.

— Sedert eenige dagen heeft men hier weder onderscheiden cholera-zieken gehad. Onder anderen zijn gisteren alle die in het hospitaal du Gros Caillou aan andere ongesteldheden lijdende waren, op eens door deze ziekte aangetast.

— Te Arbois heeft men den luitenant-generaal *Delort*, bekend wegens zijn gedrag te Lyon en Grenoble, op een charivari onthaald. De nationale garde, die dit niet belet had, is sedert ontbonden.

— Het nieuwe kanaal tusschen den Rijn en de Rhone is thans geheel voltooid en den 2den dezer geopend.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 10den December.

In den namiddag van zaturdag is te 's Hage een renbode aangekomen, die den 4den dezer, des namiddags, uit Berlijn vertrokken was, en de tijding heeft aangebragt, dat H. K. H. Mevrouw de Prinses *Marianne*, gemalin van Z. K. H. Prins *Albert* van Pruissen, dien dag van een dood kind bevallen is. Mevrouw de Prinses bevond zich, tijdens het vertrek van den renbode, naar de omstandigheden zeer welvarende.

— Heden zijn alhier weder binnengebragt twee belgische deserteurs van het 9de regiment infanterie, dat te Heerenthout ligt gekantonneerd, als oorzaak der desertie wordt door deze, gelijk door de andere dezer dagen overgekomen deserteurs opgegeven, voornamelijk de slechte behandeling en het geringe tractement, terwijl zij zich bovendien zeer beklagen, dat zij zich thans met slechte kantonnementen moeten vergenoegen, terwijl de Franschen de beste hebben ingenomen.

— Van de vermeestering stormenderhand van de beide forten St. Marie en de Perel, door onze marine op de Schelde, welke door een paar dagbladen wordt aangekondigd, hebben wij tot heden niets vernomen. Ook schijnt daarvan gisteren nog niets in 's Hage te zijn bekend geweest.

Van de zijde van Antwerpen hebben wij geene nadere tijdingen ontvangen, dan de gisteren avond medegedeelde, tot zaturdag middag loopende, als wanneer het wederzijdsch geschutvuur nog met kracht werd doorgezet.

— Uit officiele rapporten, bij het departement van marine ingekomen blijkt, dat, door de zorg van den Schout-bij-Nacht *van der Straten* zich bevindende aan boord van het jacht *de Juno* te Hellevoetsluis, en door de vaardige hulp van de stoomboot *de Batavier*, zich in 's Rijks dienst en onder de bevelen van gemelden Schout-bij-Nacht bevindende, op den 7den dezer, in het gezigt der blokkerende kruisers, twee rijk geladen Nederlandsche koopvaardijschepen behouden in de haven van Hellevoetsluis binnengekomen en alzoo voor den handel bewaard gebleven zijn.

In den morgen van den 7den dezer was namelijk aan den Schout-bij-Nacht *van der Straten* gerapporteerd, dat een Nederlandsch koopvaardijschip, komende uit de West-Indien, en geladen met suiker en koffij (nader gebleken te zijn *de Piet Hein*, kapitein *J. Turnbull*, van Suriname,) ten anker lag op de diepte van 6 vademen, Goeree Z. O. van zich hebbende, en door den Oosten wind belet wordende binnen te komen. Dadelijk gaf de Schout-bij-Nacht aan den luitenant der eerste klasse *Galup*, den *Batavier* kommanderende, last om naar buiten te stevenen, en het schip zoo mogelijk binnen te halen, om te beletten dat het door de Engelsche of Fransche kruisers genomen wierd. Ten 10 uren bevond *de Batavier* zich reeds bij gemelden koopvaarder, nam denzelven op sleeptouw, en sleepte hem tot in het Goereesche gat; doch inmiddels deed zich een tweede Nederlandsche koopvaarder op, die zich op 10 vademen diepte bevond, waarna *de Batavier* den steven weder derwaarts wendde, en ook dit schip op sleeptouw nam, en daarna met beide deze schepen behouden binnenkwam, en dezelven in den namiddag op de reede van Hellevoetsluis bragt. Laatstgenoemd schip was de brik *de Hollander*, kapitein *M. Bruinsen*, van Rio-Janeiro, en insgelijks geladen met suiker en koffij. Beiden waren naar Rotterdam bestemd.

— Berigten uit Staats-Vlaanderen houden in, dat in den morgen van den 5den weder Belgische en Fransche patrouilles in den Reskam bij Hulst zijn geweest. De divisie *Sebastiani* was, volgens deze berigten, tusschen St. Nicolaas en Burght geposteerd, en leed veel door ziekten en door de moeijelijkheden, die voor de soldaten uit de menigvuldige overstroomingen voortvloeiden.

Laatstleden zaturdag zijn te Vlissingen onderscheidene binnengekomen schepen, verzekeren, dat er hoegenaamd geene fransche of engelsche schepen op zee door hen gezien zijn.

Bij het departement van marine is van eene Dame, welke verlangt heeft onbekend te blijven, ontvangen eene gift van *duizend guldens* ten behoeve der gekwetsten, die bij eene herstelling der vijandelijkheden op de vloot mogten vallen, en bij den directeur-generaal van oorlog, van het collegie *zeemanshoop*, ten behoeve der gekwetsten, eene aanbieding van vier ankers besten rooden wijn en twee ankers besten Rhijnwijn.

— Als een klein bewijs, hoe onze regtvaardige zaak door regtgeaarde vreemden wordt beschouwd en gewaardeerd moge gemeld worden, dat dezer dagen de pruissische 1ste luitenant *von Zolk*, van Meckelenburg komende, naar Oostburg in Zeeland is vertrokken, om aldaar als vrijwillig, bij de 9de afdeeling te dienen.

— Vreemde dagbladen, hebben wel eens de meening geuit, dat de gecombineerde expeditie van Frankrijk en Engeland, tegen Holland, om het traktaat van 15 November, ten voordeele van het revolutionnaire Belgie, ten uitvoer te leggen, eigenlijk niet regt *gemeend* was, maar alleen een schrikbeeld zoude zijn, om Holland, door vrees gedwongen, te doen toegeven. Ofschoon wij er verre af zijn geweest, om geheel in dat vermoeden te deelen, gelooven wij evenwel, en op eenige gronden, dat Engeland en de Noordsche mogendheden, in hunne hoop om den algemeenen vrede, het koste wat het wilde, te behouden, niet weinig zijn gestreeld geworden, door het denkbeeld, dat Holland, op de vertooning van een zestig duizendtal fransche soldaten voor de citadel en eene fransche en engelsche vloot op de kusten, zoude hebben toegegeven. Wel verre dat deze vertooning eene zoodanige uitwerking op de hollandsche natie heeft gehad, heeft zij veelmeer toegebragt tot de ontwikkeling van alle die krachten, welke de voorzienigheid ons geschonken heeft, en die in de handen eens aangebeden Konings, de wapenen zullen worden, om de twee magtigste mogendheden van Europa te kunnen wederstaan.

De bezetting van het kasteel van Antwerpen, te midden van een vijandelijk land, thans afgesneden van hare hulpbronnen, wederstaat, met mannenmoed en onwankelbaren trouw, (naauwelijks 5000 man sterk) eene fransche legermagt van 53,000 man (volgens hunne eigene opgaven), eene fransche reserve van 8000 en eene belgische reserve van 95,000 man.

Het fransch ministerie beloofde de sleutels van het kasteel in 5 dagen te zullen in ontvangst nemen: het kasteel wordt nu ruim 10 dagen belegerd en beschoten, en de sleutels liggen nog onder Neêrlands vlag; de leeuw bewaakt ze nog!

De fransche artillerie-officieren beloofden het vuur der citadel in 48 uren tot zwijgen te brengen: men zou *nu* kunnen vragen, hoe *dat* zwijgen aan die fransche grootsprekers bevalt.

Doch genoeg: deze lessen toch moeten, voor de mogendheden en voor ons, veelbeloovende vruchten dragen. Vooreerst zullen zij aan de mogendheden leeren, dat het bewustzijn van ons *goed regt*, alleen ons den moed geeft, om alles te wederstaan, en dat, al valt de citadel, het vraagstuk, verre van opgelost te zijn, onzen moed verhoogt, en wij in volharding gesterkt, veel minder dan ooit een vinger breedte zullen afwijken van dat gene, wat *Chassé* thans als ons *goed regt* aan de Franschen verkondigt.

De verdediging der citadel tegen eene ongehoorde overmagt heeft ons onze krachten doen kennen. 5000 man wederstaan, met vrucht, 53,000 man, die onder hunne aanvoerders tellen, al wat Frankrijk van hooge krijgskundige verdiensten kan aanwijzen. De onzen zijn, wel in magt, door moed en wallen gedekt, doch men vergete niet, dat ook de Franschen zich niet ongedekt vertoonen; maar alles bezigen, wat de krijgskunst slechts leeren kan, om zich tegen het vijandelijk geschut te dekken.

Wat de citadel aan onze 5000 dapperen aanbiedt, vinden wij hier, in Breda, 's Bosch, Bergen-op-Zoom, Willemstad, achter onze inundatien, in honderde versterkte punten, en daarenboven in een krijgshaftig wel voorzien leger in eene aanzienlijke reserve, en in eene tot wanhoop gedrevene natie, die, bij de algemeene volkswapening eene nieuwe schaar van moedige strijders kan leveren. Wanneer dus de citadel genomen mogt zijn, zullen de Franschen kunnen opmaken, hoeveel hun deze, niet overwinning, maar schandelijke verkrachting van het volkenregt gekost heeft en deze berekening zal hen en de overige mogendheden, bij wijze van verhouding, doen zien, hoeveel het zou kosten *verder te gaan*, met Holland te dwingen en Belgie in het vrije bezit van Frankrijk te stellen. De slotsom dezer overwegingen zal hen misschien terug houden; doch wat is er dan voor

Frankrijk, Engeland en Belgie gewonnen? Niets! — integendeel, dan zal Europa op de onloochenbaarste wijze bevestigd zien: *dat Oud-Nederland, in deszelfs volste regt was, met zich tegen den laaghartigsten aanval te verdedigen, en dat Holland niet* GEDWONGEN KAN *worden, zijnen ondergang te ondersteunen!*

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 6den December.

Tusschen het Pruissisch en Keur-Hessisch gouvernement, wordt over den doortogt van troepen, over het grondgebied van de laatste dier staten, onderhandeld. De Pruissische generaal *v. Luck* bevindt zich sedert eenige dagen met dit oogmerk te Kassel.

Het berigt gisteren alhier ontvangen, dat de vijandelijkheden om en bij Antwerpen een aanvang hebben genomen, heeft weinig indruk op den koers der fondsen gehad. Men schijnt van meening te zijn dat de maatregelen van Frankrijk zich geheel tot de citadel dier plaats zullen bepalen, en welligt niet eens ernstig worden doorgezet.

Uit Hamburg schrijft men dat aldaar eenige Engelsche schepen waren aangekomen, die onder toestemming van het gouvernement, tot eigen verdediging gewapend waren.

— Uit Berlijn schrijft men van den 26. Dagelijks hoort men nog hier de vraag herhalen, of het einde der thans ingewikkelde omstandigheden, een algemeene oorlog zal zijn? De meeste en de best onderrigte lieden beantwoorden dit ontkennend, en de rustige gang van alle burgerlijke betrekkingen bewijst dat het algemeen gevoelen zich met dit antwoord vereenigt. De *Hamburger Correspondent* meldt nu en dan uit Berlijn zeer oorlogzuchtige tijdingen, die echter bij nader onderzoek geen den minsten grond hebben gehad. Voorwaar indien er vrees bestond dat eene ernstige strijd zoude ontstaan, dan zou gewis Prins *August*; de opperbevelhebber van het geheel artilleriekorps, en die daarenboven alle de vereischten van een bekwaam veldheer vereenigt, niet zoo langzaam en welgemoed zijne reize naar Italien voortzetten. Alle staten hebben den vrede en vermindering van uitgaven noodig, maar vooral Frankrijk, het getal der onbedachte en opgewondene gemoederen, die om oorlog schreeuwen, is betrekkelijk aldaar kleiner dan in Duitschland, want in Frankrijk heeft men ondervinding, in ons vaderland zijn wij nog in den tijd van beginselen aan te kleven; intusschen zal de vredelievende gezindheid onzer vorsten, en de eenheid die het bondgenootschap tot rigtsnoer heeft aangenomen ons voor eenen algemeenen strijd behoeden. Gepaste wetsbepalingen maken dat in Frankrijk de [illegible] stand den boventoon geeft, en het is slechts het onverstandig geschreeuw eener oppositie die dagelijks zwakker wordt, dat nog aan de dwaling voedsel geeft, dat Frankrijk steeds het middenpunt van omwentelingen en regeringloosheid zoude zijn. In Duitschland daarentegen smeulen, hoezeer meer bedekt, zeer gevaarlijke brandstoffen, die het geheel monarchaal regeringsstelsel omver konden werpen, indien eenmaal de algemeene oorlog ontstoken was. Maar wat ook boosaardige dagbladschrijvers van de Pruissische Rijn-provincien mogen verhalen, kan men echter verzekerd zijn, dat aldaar de grootste tevredenheid en gehechtheid aan het tegenwoordig bestuur heerscht. De geheel praktische Rijnlander, die insgelijks eene groote en kostbare ondervinding heeft gehad, is aan de overigheid, en aan geene staatkundige droomerijen gehecht. Onze regering heeft alzoo belang om de rust, zoo wel naar buiten als van binnen te behouden. De zekerste waarborg daarenboven voor dit behoud is dat de leiding der openbare aangelegenheden, vooral in Pruissen zich niet in handen van ijverzuchtige aristocraten bevindt, en dat men over het algemeen ter eere van de meeste kabinetten moet zeggen, dat zij de belangen hunner natie, vooral de materiele belangen [illegible] kunnen. (*Augs. Zeit.*)

De Standen van het koningrijk Wurtemberg zijn tegen den [illegible] bijeengeroepen.

Volgens den *Manheimer Zeitung* is de gewezene hoogleeraar *v. Rothek* te Freiburg tot burgemeester verkozen.

Men schrijft nog uit Berlijn van den 2den December: De versterking onzer legermagt in de Rijn-provincien, zal voor 't geheel nagenoeg 25 duizend man bedragen. De diplomatieke onderhandelingen tusschen ons hof en de kabinetten van Parijs en Londen duren steeds voort, en ofschoon van de zijde van Pruissen eene ernstige taal gevoerd wordt, zoo is echter tot heden toe de goede verstandhouding niet gestoord. Het moeijelijkste schijnt het gedrag van het engelsch ministerie te begrijpen, en veeleer aan die zijde, dan met het fransche hof, zoude er eenige verkoeling kunnen plaats hebben. Het is voorts onwaar, wat eenige dagbladen gemeld hebben, dat de luitenant-generaal *v. Goollmann* met het ministerie van oorlog zoude belast worden; zoo ook dat in het hertogdom een nieuw legerkorps wordt bijeenverzameld. (*Augs. Zeit.*)

Uit Russische gevangenschap in Siberien zijn onlangs eenige krijgslieden, meestal Beijerschen en Saksers, doch daaronder ook zes Hollanders, terug gekomen. Aan hunne wachters ontvlugt, hebben zij door Persien over Tursus, Smyrna, Adrianopel, Bucharest en Weenen, eene moeijelijke gevaarlijke reis volbragt.

— Het is de kantonnale overheid van Zurich gelukt, door hare troepen de gemeenten waar de brandstichters te huis behoorden te doen bezetten, en zich na eenen geringen weerstand van dezelve meester te maken. Reeds op den 27sten november heeft men hen aan het lijfstraffelijk geregt overgeleverd.

Tegen den 6den Januarij is de Zwitsersche landdag tot eene buitengewone vergadering bijeen geroepen. Intusschen heeft het voorzittend kanton, bezorgd voor eenen algemeenen oorlog, reeds vijf brigade-staven in activiteit gesteld, en de grensplaatsen St. Gallen, Bazel, Bellinzona, St. Maurits en Chur tot hoofdkwartier aangewezen.

De belgische gezant, graaf *Vilain XIIII*, eenige dagen vroeger te Rome aangekomen, werd den 21sten November bij den paus tot overhandiging zijner geloofsbrieven ten gehoore toegelaten.

Uit Ancona schrijft men van dezelfde dagteekening, dat een der adjudanten van den generaal *Cubières*, de heer *de Karaman*, met een engelsch handelsvaartuig naar Alexandrie was vertrokken. Voorts had zich de pausselijke delegaat, die met den franschen bevelhebber in de beste overeenstemming verkeert, naar Jesi begeven, om, zoo men zeide, de bezwaren der ingezetenen over het gedrag van het bataillon Zambari te onderzoeken. Men verhaalde eindelijk, dat de Oostenrijksche troepen in Romagna zouden versterkt worden en ook een gedeelte der Marken zouden bezetten. Het hoofdkwartier van den generaal *Goppert*, die onlangs van Milaan was gekomen, was te Forli gevestigd.

Uit Konstantinopel schrijft men van den 10den November, dat de Egyptische armee, door *Ibrahim*-bassa aangevoerd, hare operatien had hervat, zich van de bergpassen van Cilicie had meester gemaakt, en op den 1sten derzelfde maand Koniah (nagenoeg ter halverweg tusschen die grenzen van Syrie en Konstantinopel gelegen) had bezet. Dit berigt had het vertrek van den groot-vizier bespoedigd, zijnde deze den 8sten November van Scutari naar de verzamelplaats van het leger vertrokken. *Reschid*-bassa is door den sultan tot stadhouder van Egypte, Dschedda en Candia, in plaats van den voormaligen bevelhebber, *Hussin*-bassa, benoemd.

De Turksche vloot was voorts den 5den November in de Dardanellen teruggekeerd, terwijl de Egyptische naar de haven van Suda had koers gezet. Twee dagen later was te Konstantinopel een Engelsch vaartuig aangekomen, dat een gedeelte der schatten aan boord had, die door eenen Griekschen scheepskapitein aan *Hussin*-bassa werden ontvreemd. De Engelsche resident te Napoli en de Grieksche staatssecretaris *Trikupis* hadden tot de ontdekking van dien diefstal medegewerkt.

HET BESTE LAND.

Het kind.

Zeg Vader, waar is 't beste land
Ik hoorde steeds van Engeland?

De Vader.

Mijn zoon, waar men den bondgenoot
Trouwloosfijk naar het harte stoot,
Waar vuige vuile eigenbaat
Des oogenbliks, het roer van staat
Bestuurt, en zich met schand belaadt?!

Het kind.

Neen, Neen dat is een slechte staat. —
Maar dáár dan waar de Franschman woont?

De Vader.

Dáár waar men God en Godsdienst hoont,
Waar wufte zin, en woest geweld
Voor vrijheidsgeest en volkskracht geldt:
Wat dunkt u, zou bij klatterschijn
Dáár 't kleinood aller landen zijn?

Het kind.

Neen vader! Neen, — maar aan den Rhijn
In Pruissen, of waar Russen zijn,
Of wel in 't Oostenrijksch gebied
Dat diep tot in Italje schiet; —
Bij een van drie, meen ik gewis,
Dat toch het beste land wel is?

De Vader.

Een goed land is dat Oostenrijk,
Niet slecht is Pruissen, maar gelijk
Als Rusland; doch 't gewest
Waarnaar gij vraagt als 't allerbest,
Neen, jongen. Neen dat ligt dáár niet!

Het kind.

Ei lieve vader, maar wáár ziet
Men dan toch eindelijk 't edelst land?

De Vader.

't Is dáár mijn zoon, waar hart en hand
Aan God, en aan de deugd verpand
Is: waar één vrijheidszucht
De borst vervult, als rijpe vrucht
Des lichts; maar elk een held
Zich toont, wanneer uitheemsch geweld
Den grond belaagt, gekocht met 't bloed
Des voorgeslachts, en 't edelst goed,

De vrijheid, niet te duur een prijs
Des levens is; — men liever sterft
Dan volks-eer, dan volks-vrijheid derft;
Dáár jongen, dáár is 't heerlijkst oord
Dat ook aan 't braafste volk behoort!

Het kind.

Maar vader zeg hoe heet dat land?

De Vader.

Buig, knaap! de knie, en vouw de hand,
Dank God, *uw heilig Vaderland*
Heet zóó, 't is 't heerlijk Nederland!

PHILOPATRIS.

Maltbommel den 6den December 1832. — Geene der vorige geboortefeesten van Nederlands Kroonprins, vonden met dat gevoel, met die belangstelling en met zulke roemrijke herinneringen de harten van Neêrlands braven vervullen, dan de tegenwoordige. Gemaste vreugde met weldadigheid te paren, stelden zich ten doel eenige heeren der alhier gekantonneerde Rotterdamsche schutterij en der batterij veld-artillerie N°. 12. Ten dien einde behaagde het hun in de kerk der Hervormden, daartoe goedgunstig afgestaan, te geven een orgel-concert, hetwelk voortreffelijk werd uitgevoerd en afgewisseld door kunstmatige voorlezingen van gedichten, op dezen heugelijken dag toepasselijk. Ingezetenen en militairen, woonden dit zoo doelmatig feest met belangstelling bij, hetwelk nog lang eene aangename herinnering zal achterlaten, en eene aanzienlijke som ten behoeve van den algemeenen armen heeft opgebragt, welke in handen gesteld zijnde van den burgemeester dezer gemeente, deze zich ten aangenamen pligt acht, daarvoor openlijk zijnen dank te betuigen.

BERIGT.

Overeenkomstig de bepaling gesteld op de inteekening-lijsten op het dichtstuk: DE TACHTIGJARIGE STRIJD, uitgegeven à *f* 1, *ten voordeele van de des behoevende huisgezinnen van aan de* Cholera *overledene militairen*, berigt de ondergeteekende, dat de heeren:

J. Boeye, referendaris bij het ministerie van financien;

J. G. R. Beerts, provinciaal inspecteur van Zuid-Holland;

W. Makkers, commies bij het ministerie van binnenlandsche zaken, en

M. C. Versfelt, commies bij het ministerie van financien, te 's Gravenhage.

Op derzelfs uitnoodiging, zich volgaarne hebben belast met de uitdeeling der uit die inteekening voortvloeijende gelden.

En aangezien ten gevolge de bereids ingekomene opgaven de ondergeteekende berekent, dat er, na inkomst der penningen, *negen honderd à duizend* gulden, ten bovengenoemde einde beschikbaar zal kunnen worden gesteld, en de uitkeering ter beoordeeling der gemelde heeren, zal geschieden *aan de meesthulpbehoevendste huisgezinnen*, zoo roept dezelve mitsdeze op de weduwen en kinderen, welke in de termen vallen van hierop aanspraak te maken, om hunne verzoeken deswege vóór den 15 Januarij 1833, *franco* in te zenden aan den heer *W. Makkers* hierboven genoemd, en zulks voorzien met de noodige bewijzen van hunnen hulpbehoevenden toestand, benevens eene opgave van het *aantal* en den *ouderdom* der kinderen uit ieder huisgezin.

Mijnen voorloopigen dank betuigende aan de heeren inteekenaren, welke zoo volvaardig tot mijne bedoeling hebben willen medewerken, zoo heb ik tevens de eer Hun Ed. te berigten dat het dichtstuk weder ter perse is en achtervolgens in den loop dezer en de volgende maand zal worden verzonden; wordende diegenen, welke alsnog hunne opgaven niet hebben ingezonden, verzocht zulks te bespoedigen, ten einde de altijd met meerdere kosten gepaard gaande *nieuwe* oplage te vermijden.

Rotterdam, den 3den December 1832.

HENDK. KUYPER, GTZ.,
Contrôleur van 's Rijks belastingen.

Beurs-prijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 8 December 1832.

				gebl
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, 2½ pCt.	– 39	à	$39\frac{1}{2}$	$39\frac{5}{16}$
Uitgestelde schuld.	–	à		
Kansbiljetten.	– $14\frac{1}{4}$	à	$14\frac{1}{2}$	$14\frac{7}{16}$
Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	– $65\frac{1}{2}$	à	66	$65\frac{3}{4}$
Idem idem, 3½ pCt.	– $52\frac{1}{4}$	à	$52\frac{3}{4}$	$52\frac{1}{2}$
Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	– $89\frac{3}{4}$	à	$90\frac{1}{4}$	90
Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	– $95\frac{1}{4}$	à	$96\frac{1}{4}$	$95\frac{5}{8}$
Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	– 74	à	$74\frac{3}{4}$	$74\frac{3}{8}$
Schatkistbiljetten, 6 pCt.	– $99\frac{1}{2}$	à	100	$99\frac{11}{16}$
Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	– $80\frac{1}{4}$	à	$80\frac{3}{4}$	$80\frac{1}{2}$
FRANKRIJK, inschr. op 't grootboek 3 pCt.	– 68	à	$68\frac{1}{2}$	$68\frac{1}{4}$
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.* 5 pCt.	– 91	à	$91\frac{1}{2}$	$91\frac{1}{4}$
Bij dezelfde 18$\frac{28}{29}$, 5 pCt.	– $92\frac{3}{4}$	à	$93\frac{1}{4}$	93
SPANJE, Certific. Amst., 5 pCt.	– 49	à	$49\frac{1}{2}$	$49\frac{1}{4}$
Dezelfde 3 pCt.	– $29\frac{1}{2}$	à	30	$29\frac{3}{4}$
Uitgestelde schuld.	– $7\frac{1}{2}$	à	$7\frac{3}{4}$	$7\frac{5}{8}$

Te ROTTERDAM, bij BROESE en COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.